

باید با روحیهی ابراهیمی وارد آتش نمرود شد و آن را با توحید خود خاموش کرد

شماره پرسش: ۲۴۶۰۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۴/۲۵ ۰۵:۱۲:۵۰

متن پرسش

سلام و عرض ادب و تسلیت خدمت استاد بزرگوار: استاد عزیز مادری هستم که به لطف خدا صاحب دو فرزندم که الحمدلله در تمام مناسبات مذهبی و رفتن به مساجد و امامزاده ها و گلزار شهدا همراه و همدل من و پدرشان هستند و ما هم سعی کردیم در حد توان برایشان نشاط و شادی معنوی متناسب با سنشان بواسطه حضور در این اماکن ایجاد کنیم. ولی دغدغه من اینست که می خواهم تفریحاتی از قبیل پارک و شهربازی هم برایشان داشته باشم و دارم ولی مشکل من محیط ناامن معنوی و افسارگسیخته ای است که در این مکانها وجود دارد به طور مثال چند شب پیش چون بچه ها دوست داشتند آنها را به پارک ارم بردیم ولیکن به قدری جو بدی از لحاظ حجاب و اختلاط نامحرم و سر و صدا و ... حاکم بود که به شخصه دچار چنان قبضی شدم که سردرد شدیدی برایم به وجود آمد که حتی توان باز کردن چشمهایم را نداشتم و حتی حاضر نبودم لحظه ای آنجا بمانم. سوالم این است چه کنم و چطور تعادلی ایجاد کنم که به روح خودم و خانواده ام به واسطه حضور در این اماکن آسیبی نرسد و خدای نکرده از آن طرف هم دین زدگی در فرزندانم ایجاد نکنم. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حتماً می دانید که برای رسیدن به بهشت باید از پل صراط عبور کرد که بر روی جهنم است. به نظر من نباید از این محیطها به کلی فاصله گرفت بلکه باید با روحیهی ابراهیمی وارد آتش نمرود شد و آن را با توحید خود خاموش کرد. موفق باشید